

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.6/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. április 17. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt terhelt volt nemzetbiztonsági hadnagy vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. november 07. napján kihirdetett 42.Kb.26/2023/26-I. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. november 7. napján kihirdetett 42.Kb.26/2023/26. számú ítéletével terhelt volt nb. hadnagy vádlottat bűnösnek mondta ki ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében [Btk. 236. § (1) bekezdés], ezért öt 300 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra, valamint lefokozásra ítélte. Az így kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 134.338 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítélet kihirdetését követően a jogorvoslati nyilatkozat megtételére 3 munkanapot tartott fenn, majd a törvényes határidőben az ítéletet tudomásul vette. A vádlott a bizonyítékok megalapozatlanságára tekintettel, míg a védő elsődlegesen felmentés, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, a járművezetéstől eltiltás tartamának enyhítése és a lefokozás miatt jelentett be fellebbezést.

[3] A vádlott védője a fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékok a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.), a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény (továbbiakban: Mérésügyi törvény), a mérésügyről szóló törvény végrehajtásáról rendelkező 127/1991. (X.9.) Kormányrendelet

(továbbiakban: Végrehajtási rendelet), valamint az ügyészség által is meghivatkozott, a helység1 Országgyűlése által a közúti közlekedés biztonságáról hozott 02/L-70. számú törvény releváns jogszabályhelyei alapján nem értékelhetőek a büntetőeljárásban, a használt légzési alkohommérő pedig nem képes joghatás kiváltására. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a vádlott felmentésére tett indítványt.

[4] A védő hangsúlyozta, hogy az egyéb¹³ által készített 0161/20. számú irat nem tartalmazza a Be. 185. § (1) és (3) bekezdése szerinti kioktatásokat és figyelmeztetéseket, ezért az bizonyítékként nem használható fel, figyelemmel arra is, hogy a cselekmény során a vádlottnak nem biztosították az anyanyelv használatához fűződő jogát sem. Miután az elsőfokú katonai tanács a meghallgatási jegyzőkönyvet bizonyítékként értékelte, olyan eljárási szabályt sértett, amely miatt indokolt az ítélet hatályon kívül helyezése. Az igazságügyi orvosszakértői véleményt pedig arra figyelemmel kérte kirekeszteni a bizonyítékok köréből, hogy az szintén a törvénysértő módon értékelt meghallgatási jegyzőkönyvben foglaltakat vette alapul. Érvelt azzal is, hogy az egyéb¹⁸ Egyezmény egyáltalán nem a hitelesítési bizonyítványok kölcsönös elfogadásáról szól. Érvelésének alátámasztására csatolta a vádlott által BFKH-tól időközben megszerzett állásfoglalásokat, amelyek lényege szerint az ügyben felhasznált Dräger Alcotest 7110 MK III A típusú légzési alkohommérő nem rendelkezik magyar típusengedéllyel, így ez Magyarországon hitelesítésre nem mutatható be, ebből következően Magyarországon joghatással járó mérésre nem használható fel. tanúl tanúvallomását a mérésügyi törvény és az ítélet jogi indokolásának hiányossága tükrében kifogásolta, hangsúlyozva, hogy az egyéb¹⁶ ajánlások műszaki kritériumokat fogalmaznak meg, az ítélet indokolása pedig nem támasztotta alá, hogy az egyéb¹⁶ ajánlásokra való hivatkozás jogilag helytálló-e. A BFKH-tól kapott állásfoglalásból kiemelte, hogy az egyéb¹⁸ megállapodás a nemzeti etalonok, a mérési képességek és a kalibrálási bizonyítványok kölcsönös elismerésére vonatkozik, a hitelesítési bizonyítványokra nem alkalmazható, hiszen a mérőeszköz hitelesítésére vonatkozó szabályok megalkotása nemzeti hatáskörbe tartozik. Érvelése szerint e hivatalos állásfoglalások alátámasztják a fellebbezése bevezetőjében írt álláspontját és indítványát. Végül felhívta a figyelmet arra, hogy a vádlott az eljárás során nem tett beismerő vallomást, és nem teljesült a helység1 Országgyűlése által a közúti közlekedés biztonságáról hozott 02/L-70. számú törvény 227.2. pontja, mely szerint orvosilag ellenőrzött módon történik a szervezetben lévő alkoholkoncentráció meghatározása, az 1 literben lévő alkohol mennyiségének mérése levegőkilégzés útján, hiszen - álláspontja szerint - az iratanyag egyetlen adatot sem tartalmaz az orvosi ellenőrzés tényére vonatkozóan.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.889/2023/2. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Előre bocsátotta, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. A perbíróság helyes indokok mentén utasította el a egyéb⁷ egyéb¹³ okiratok, valamint az alkoholszondás ellenőrzés eredményének a bizonyítékok köréből történő kirekesztésére irányuló védői indítványt. A törvényszék katonai tanácsa tehát megalapozott történeti tényállást állapított meg és indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette. Álláspontja szerint a vádlott felmentésére irányuló indítvány a felülmérlegelés tilalmába ütközik. Érvelt azzal, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a vádlott által elkövetett bűncselekményt. A büntetés kiszabása tekintetében hangsúlyozta, hogy a kiszabott pénzbüntetés, illetve a közúti

járművezetéstől eltiltás tartama törvényesen került megállapításra, és a lefokozás katonai büntetéssel együtt megfelelően szolgálják a büntetési célokat. Minderre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[6] A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljeskörűen bírálta felül. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét. A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[7] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa eljárása során a perrendi szabályokat jórészt megtartotta. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat is betartotta, a vádlott és védő az eljárásban törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, az eljárásban résztvevő személyek – a vádlott, a tanú és a szakértő – figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[8] A törvényszék az ügyben a 2023. május 9. napján tartott előkészítő ülést 2023. július 11. napján szabályszerűen megismételte, figyelemmel arra, hogy az első előkészítő ülés végén jelezte a védő, hogy nem kapta meg a vádiratot. Ezt követően – mivel a vádlott nem tett vallomást és a bűnösségét nem ismerte el – az elsőfokú katonai tanács a Be. 505. § (4) bekezdése alapján törvényesen nyomban tárgyalásra tért át.

[9] Az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló védői fellebbezés nem alapos.

[10] A törvényszék katonai tanácsa a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, aki élt a hallgatás jogával és nem tett vallomást, bűnösségét nem ismerte el. Rövid érdemi védekezése arra irányult, hogy sebességtúllépés nem történhetett, mert erre hiteles mérőeszközzel nyomtatott bizonyíték nem áll rendelkezésre.

[11] Az elsőfokú katonai tanács a vádlott védekezésének leellenőrzése és a tényállás tisztázása érdekében tanúként hallgatta ki tanúul metrológust, egyéb16 kapcsolattartót, továbbá meghallgatta dr. Torma Albert igazságügyi orvosszakértőt, aki fenntartotta írásban előterjesztett szakértői véleményét és annak kiegészítését. Ismertette továbbá a releváns okirati bizonyítékokat, különösen a MH egyéb7 Kontingens parancsnokának feljelentését, a

koszóví közlekedés biztonságáról szóló törvény kivonatát, az ügyben használt alkoholtesztér hitelesítési dokumentumát, a egyéb²⁰ egyéb⁷ egyéb¹³ jelentéseit.

[12] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék katonai tanácsa minden releváns és rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált. A másodfokú katonai tanács jórészt egyetértett a perbíróság és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontjával, hogy a egyéb⁷ egyéb¹³ okiratok, valamint az alkoholszondás ellenőrzés eredménye bizonyítékként törvényesen felhasználható. A Be. 167. § (1) bekezdése alapján a büntetőeljárásban szabadon felhasználható a törvényben meghatározott minden bizonyítási eszköz és szabadon alkalmazható minden bizonyítási cselekmény. A hivatkozott jogszabályhely (5) bekezdése értelmében kizárólag az olyan bizonyítási eszközökből származó tény nem értékelhető bizonyítékként, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság vagy a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg. A konkrét ügyben megállapítható, hogy a nyomozás elrendelésére 2020. november 16. napján került sor, mely során a Központi Nyomozó Főügyészség a egyéb⁷hez címzett, a Be. 261. §-ában meghatározott adatkérések útján intézkedett a vádlottal szembeni intézkedésekről szóló egyéb²⁰ egyéb⁷ egyéb¹³ iratok beszerzése iránt, így az ügyészség eljárása minden tekintetben törvényes volt. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint is töretlen az ítélkezési gyakorlat a tekintetben is, hogy az előjáró által végzett parancsnoki kivizsgálás során felvett meghallgatási jegyzőkönyvek – annak ellenére, hogy nem szerepelnek bennük a büntetőeljárás során közlendő figyelmeztetések – a később meginduló katonai büntetőeljárás során törvényes bizonyítékként felhasználhatók. Jelen esetben az egyéb¹³ által a katonai szolgálat során észlelt rendkívüli esemény kapcsán folytatott – büntetőeljárásnak nem minősülő – kivizsgálás és intézkedés a fentiekkel azonos megítélés alá esik, így a egyéb⁷ egyéb¹³ által megküldött iratok – köztük a vádlott meghallgatásáról készült jegyzőkönyv – okirati bizonyítékként (nem vallomásként) jelen büntetőeljárásban törvényesen felhasználhatók. Megjegyzi a fellebbviteli bíróság, hogy az arra vonatkozó történeti tényállás, hogy a vádlott a vádbeli helyen és időben ittas állapotban vezette-e a gépjárművet vagy sem, a nyomozati iratok 40-51. és a 61-70. naplószáma alatt elfekvő 0162/20. számú zárójelentés, a helység¹i közlekedési szabályzatról szóló SOP 3135 tárgyú jelentés, a egyéb⁷ egyéb¹⁹ járműflotta menedzsmentre vonatkozó jelentések alapján – a vádlott meghallgatásáról készült jegyzőkönyv figyelmen kívül hagyásával – is aggálytalanul megállapítható. Erre figyelemmel a védőnek a egyéb⁷ egyéb¹³ 0162/20. számon keletkezett valamennyi jelentés bizonyítékok köréből történő kirekesztésére, és erre alapítottan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó indítványa nem foghatott helyt.

[13] Ugyanakkor a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú ítélet szerkesztése – a sorszámozott bekezdések hiányában – nem felel meg a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás (Beisz.) 27/A. § (13) előírásainak. Ezen igazgatási szabálysértés azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt.

[14] A fellebbviteli bíróság egyetért azzal az elsőbírói és ügyészségi állásponttal is, hogy az egyéb¹³ által a külföldön végzett légalkoholmérés eredménye tekintetében az bír relevanciával, hogy a külföldön használt légalkoholmérő berendezés az ottani hitelesítési

standardoknak maradéktalanul megfelelt, a bűncselekmény elkövetésekor a műszer hiteles volt. A műszert hitelesítő állam, Ausztria – Magyarországhoz hasonlóan – ugyancsak része a Nemzetközi Mérésügyi Szervezetnek (egyéb16), melynek tagjai között – a tanúl tanú nem cáfolható vallomása alapján – a viszonyosság irányadó, vagyis az egymás által hitelesített mérőműszerekkel rögzített eredményeket kölcsönösen elfogadják. Az egyéb16 a törvényes mérésügyi tevékenység nemzetközi koordinálása céljából jött létre. Ajánlásokat dolgoz ki a mérőeszközök működési jellemzőire és azok vizsgálati módszereire, elősegíti a tagállamok és társult tagok körében a vizsgálati és mérési eredmények kölcsönös elfogadását. tanúl Magyarország egyéb16 kapcsolattartója, aggálytalan vallomása értelmében a kölcsönös elismerés alapján a helységi1n használt Dräger Alcotest 7110 MK III A típusú hitelesített légzési alkoholmérő mérési eredményét Magyarországon is hitelesnek ismerik el. Nincs ok tehát arra, hogy a külföldön végzett, hiteles légalkoholmérés eredményét a büntetőügyben eljáró hatóságok törvényes bizonyítékként ne vegyék figyelembe.

[15] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az igazságügyi orvosszakértői vélemény és annak kiegészítése ugyancsak törvényes bizonyíték – a vádlott meghallgatási jegyzőkönyvében előadottaktól függetlenül is –, amely pusztán a hiteles mérési eredmények alapján aggálytalanul állapította meg, hogy „a vádlottnál 2020. november 9. napján mért légalkohol értékek alapján a cselekmény időpontjában a szervezetében volt olyan mennyiségű szeszestital fogyasztásából származó alkohol, amely 0,5 gramm/liter véralkoholkoncentrációnál nagyobb érték előidézésére alkalmas. A számítási alapot a 10 óra 35 perckor és 10 óra 37 perckor mért értékek adják; ezen értékek a bomlási szakaszt mutatják, ezért a számítások ezen értékekre teljes mértékben alapozódhatnak.” A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az orvosszakértői vélemény beszerzése jelenti azt az orvosi ellenőrzést, amelyet a védő által hivatkozott helységi1 közlekedési szabályzatról szóló törvény 227.2. pontja előír.

[16] Megjegyzi továbbá a fellebbviteli bíróság, hogy a védő által hivatkozott mérésügyi törvény és végrehajtási rendelete a Magyarországon belföldi forgalomba hozott eszközök típusvizsgálatáról és hitelesítéséről szól, így az általa e körben előadottak a jelen ügy szempontjából irrelevánsak. Az osztrák típusvizsgálattal és hitelesítéssel rendelkező légzési alkoholmérő eszközt ugyanis nem Magyarországon használták fel. Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalának 12/ pontja utolsó előtti bekezdésében helyesen mutatott rá arra, hogy a büntetőeljárás során eljáró magyar hatóságoknak csupán azt kell vizsgálniuk, hogy az elvégzett eljárási cselekmény az adott ország előírásainak megfelel-e vagy sem.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen és kellő alaposággal értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A logika szabályainak megfelelő következtetés útján helyes érvekkel fejtette ki, hogy a bűnösséget tagadó vádlotti védekezéssel szemben a tényállást miért a kihallgatott tanú, valamint az ismertett okirati bizonyítékokra alapította. A fellebbviteli bíróság ugyanakkor – egyetértve a védő álláspontjával – az ítélet indokolásából a feltételes ügyészi felfüggesztés kapcsán a bűnösség közvetett elismerésére vonatkozó következtetést tartalmazó, az ítélet 6. oldal 15/ pontjának 3. bekezdését, valamint a 6. oldal 9. bekezdésének a vádlott beismerő vallomására vonatkozó

részt mellőzi, figyelemmel arra, hogy a vádlott az eljárás során bűnösségét következetesen tagadta, vallomást nem tett.

[18] Az elsőfokú katonai tanács tehát egyebekben a logika szabályai szerint, ellentmondásmentesen értékelte a bizonyítékokat, a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint indokolási kötelezettségének eleget tett ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől a 6. oldal első bekezdéséig, és mérlegeléssel ítélete 2. oldal 2. bekezdésétől a 4. bekezdéséig terhelő történeti tényállást állapított meg.

[19] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása tehát megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata alapjául elfogadta.

[20] A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

[21] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, további bizonyítási indítványt nem tett, ezért a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül eltérő tényállás megállapítása mellett felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíró, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összehasonlítva értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék e kötelezettségének eleget tett, ezért a tényállást illetően a bizonyítékok újraértékelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[22] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. E közlekedési bűncselekményt az követi el, aki ittas állapotban közúton gépi meghajtású járművet vezet. A vádlott azzal a magatartásával, hogy 2020. november 9-én a reggeli órákban úgy vezette helységi műveleti területen a szolgálati gépjárművet, hogy a szervezetében szeszital fogyasztásából származó, 0,5 gramm/liter véralkoholkoncentrációt meghaladó, közepes fokú alkoholos befolyásoltságot eredményező alkohol volt, megvalósította a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségének törvényi tényállási elemét.

[23] Ugyancsak helyes az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldalának 4. bekezdésében írt megjegyzése, amely arra hívja fel a figyelmet, hogy a Btk. 3. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a magyar büntető törvényt kell alkalmazni a magyar állampolgár által külföldön elkövetett olyan cselekményre, amely a magyar törvény szerint bűncselekmény.

[24] A vádlott védőjének a büntetés enyhítésére irányuló indítványa nem megalapozott.

[25] A törvényszék ítélete 7. oldalának 5-8. bekezdéseiben helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Helyesen ismerte fel, hogy a törvénnyel első ízben összeütközésbe kerülő vádlottal szemben szükséges és egyben elégséges is a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerint pénzbüntetés kiszabása. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a kiszabott 300 napi tételszám megfelelően tükrözi az elkövetett bűncselekmény tényleges tárgyi súlyát, míg az egy napi tétel összegeként a törvényi minimumban megállapított 1000 forint is megfelelően igazodik a vádlott vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyaihoz, a valós anyagi teherbíró képességéhez.

[26] A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a Btk. 55. § (2) bekezdésében írt, kógens jogszabályi rendelkezésre alapított közúti járművezetéstől eltiltás mellőzésére semmilyen különös méltánylást érdemlő ok vagy körülmény nem merült fel, a büntetés tartama pedig megfelelően igazodik a vádlott ittasságának fokához, a többszörös közlekedési szabályszegéshez és ahhoz a tényhez, hogy a vádlott cselekményével más személy életét is veszélyeztette. Az elsőfokú katonai tanácsnak a járművezetéstől eltiltás járműkategóriára korlátozásával kapcsolatban kifejtett, a 38. BK véleményben kimunkált bírói gyakorlatnak megfelelő jogi indokolásával a fellebbviteli bíróság maradéktalanul egyetért.

[27] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a perbíróság helyesen ítélte a vádlottat lefokozás katonai büntetésre is, mivel a szándékos közlekedési bűncselekményt elkövető, a egyéb² tekintélyét a külföldi szövetséges erők előtt is súlyosan romboló vádlott méltatlanná vált a rendfokozat viselésére. A vádlott szolgálati viszonyát az egyéb⁵ főigazgatója a 001/1446. számú parancs alapján felmentéssel azért szüntette meg, mert a vádlott nemzetbiztonsági szempontból alkalmatlanná vált a hivatásos szolgálatra. Sem az állományparancsa, sem pedig Hszt., illetőleg a végrehajtásáról 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 48-53. §-ai nem tartalmaznak olyan kifejezett rendelkezést, amelyre alapítottan a vádlott viselt rendfokozata a személyügyi nyilvántartásból törlésre került volna. A lefokozás katonai büntetés kiszabása tehát nem mellőzhető, a vádlott elért rendfokozatára méltatlan, különös figyelemmel arra, hogy a terhére rótt bűncselekményt művelési területen, a egyéb²⁰ egyéb⁷ hírnevét is károsítva követte el.

[28] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az így kiszabott büntetések együttesen szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok

maradéktalan elérését, ezért a védő enyhítésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[29] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet – annak helyes indokai alapján – teljeskörűen helybenhagyta.

[30] A fellebbviteli bíróság végzése a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 605. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2024. április 17.

Dr. Török Zsolt hb. dandártáborok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 42.Kb.26/2023/26-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.6/2024/9. számú végzése folytán 2024. április 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. április 17.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..